

at enhver Mand havde i Indtægt udenfor Agerbruget, saa vilde dette vel være et meget ubehageligt. Hvert for Sogneforstanderskaberne, og mange vilde maaskee søge at unddrage sig det, men det er dog muligt, at den ærede Minister fra endeel Egne af Landet vilde faae et statistisk Grundlag, der kunde have noget Værd. Naar et saadant Skjøn derimod skal benyttes som Grundlag for en Skattepaaligning, troer jeg, det vil blive mindre paalideligt, og at altsaa det, som netop derved skulde komme frem, vilde blive saa overordentlig lidet sikkert, at man ikke let vilde kunne benytte det. Denne Indvending maa der altsaa gøres imod det Forslag, som fra den høitærede Ministers Side er fremkommet. Nu er der fra flere ærede Medlemmers Side sagt: Ja det kunde maaskee rettes, idet de nemlig erkjende, at det vilde være nødvendigt at fastsætte i Loven den Sum som skal lignedes paa Indtægt af andre Kilder end Jordbrug. Jeg maa tilstaae, at jeg troer, at det i praktisk Henseende vil vise sig at være meget vanskeligt, men det er selvfølgelig en Sag, som kan tages under Overveielse. Jeg anser det dog imidlertid for at være saa usikkert, om man kunde faae den frem, at jeg virkelig har Betænkelighed ved, at Sagen skulde staae saaledes uforandret til 3die Behandling. Den samme Betænkelighed er til en vis Grad ogsaa tilstede ved at lade det staae, som blev vedtaget igaar; imidlertid forekommer det mig dog, at der i de Paragrafer, som her ere vedtagne som §§ 4 og 5, ialfsald gives en Norm for Forbelingen, et Princip, som jeg antager, at de ærede Medlemmer, der vilde gaae over til en Indtægtskat, uden videre kunne benytte. Det synes mig derfor, at der maaskee kunde være meest, der talte for at beholde det, der blev vedtaget igaar, og søge at rette det, navnlig ved at faae den Bestemmelse ud, som angaaer Ligning efter Formue og Leilighed, men derimod see at faae Noget ind, der mere kunde nærme sig til den Tanke, som den ærede Indenrigsminister har fremsat, og som indeholdes i Lovudkastets § 4. Jeg maa tilstaae, at i dette Dødsstil staaer det endnu for mig noget uklart, om det vil være muligt at gjøre dette paa en praktisk Maade, men jeg antager, at Udvalgets øvrige Medlemmer ligesom jeg selv vilde bestræbe

sig for at finde et saadant Middel, og at navnlig den ærede Indenrigsminister vil høre os sin Vistand i den Henseende. Det skal da være mit Haab, at vi med forenede Kræfter kunne komme til et Resultat, der tilfredsstiller baade Ministeriet og Thingets Fleertal. Jeg maa saaledes for mit eget Vedkommende stemme for, at de Paragrafer, der bleve vedtagne igaar, blive satte ind istedetfor § 4, under den Forudfættning, at der da til 3die Behandling kan blive fremsat Forslag, som kunde vinde Thingets Bisfald, og hvorved de Mangler ved Lovforslaget, der nu ere tilstede, kunne blive afhjulpne.

S. Pedersen: Jeg har ikke ret kunnet gjøre mig fortrolig med Grundene, hvorfor der, saavel af den høitærede Indenrigsminister som af flere ærede Talere, er blevet fastholdt Nødvendigheden af at komme til Kundskab om Størrelsen af de Indtægter, der indkomme af Næringsbrug paa Landet udenfor Agerbruget, og hvorfor det ikke er ligesaa nødvendigt at komme til Kundskab om, hvilke Indtægter der findes af selve Agerbruget. Dette forekommer mig at være en Mangel, der er tilstede i ligesaa høi Grad som den anden. Forfaavidt der skal tænkes at komme nogen Ligning tilveie, er det vistnok nødvendigt, hvad der ofte er berørt, at der fastsættes en vis Sum, der skal ud; man maa da see at taale de Uligheder, der ville finde Steb ved den første Ligning, for derigjennem at faae et Grundlag, som siden kunde være veilevende for at komme nærmere til, hvad der maa ansees for det Rette. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man nu staaer hjørt fast her. Det er meget vanskeligt at komme paa det Rene med, hvad der er det Rette at gjøre; men jeg synes dog, at det var det Helbigste at vedtage Forslaget under Nr. 21 og søge ved tredie Behandling at komme hen paa Endringer i den Retning, i hvilken nogle af Udvalgets Medlemmer ere gaaede, nemlig til en Indkomstkat. Hvad der giver Haab om, at man kan komme til dette Maal, er, at de ærede Forslagsstillere, der have været med at sætte den Bestemmelse ind i Forslaget under Nr. 21, som har forkastet det, selv have erklæret sig villige til at stille et saadant